

[Thorndahl]

Men om selve grundlaget vil jeg da godt afslutningsvis sige, at fremskridtspartiet kan være helt enig i det grundlæggende synspunkt, nemlig at vort høje sociale niveau først og fremmest må knyttes til de dele af befolkningen, der socialt er værdigt trængende, og ikke, som det praktiseres i dag, hvor baggrunden for, at vi har et socialt budget på ca. 50 mia kr., er, at vi betaler en del af naboens sociale forbrug, mod at han så til gengæld over skatterne betaler vores. Det er ikke rimeligt, det kan vi være helt enige i; der er heller ikke noget fornuftigt i det, og der er heller ikke noget socialt nødvendigt i det. Derfor må vi i princippet være enige i, at det er formålstjenligt at arbejde sig frem mod et system, hvorved vi styrer vore sociale ydelser hen til de dele af befolkningen, der virkelig har et socialt behov. Det er vi i hvert fald enige i. Udvalgsarbejdet vil så vise, i hvilket omfang vi kan være enige i de 2 lovforslag, som de rent teknisk er bygget op på grundlag af socialindkomstbegrebet. Det har vi ikke taget stilling til på nuværende tidspunkt.

Ingerlise Koefoed (SF):

Mit partis boligordfører, hr. Kalnæs, er forhindret i at være til stede, og jeg skal derfor på hans vegne sige følgende:

Retten til at opnå boligsikring og boligydelse har altid været afhængig af husstandsindkomst, og det forekommer SF at være et rigtigt princip. Når der er sådan en afhængighed af indkomsten, er det selvfølgelig helt afgørende, at den anvendte indkomstopgørelse er korrekt. Det er den desværre ikke, da man hidtil har anvendt den skattepligtige indkomst med korrektion for antal børn og deres indkomst. Alle ved, at den skattepligtige indkomst er meget misvisende for folks betalingsevne, fordi vores skattelovgivning, som vi jo så ofte har sagt det, mildt sagt er meget dårlig. Det var derfor skattelovgivningen, som først og fremmest skulle ændres. Anvendelsen af den foreslåede socialindkomst vil dog have nogle rimelige virkninger, fordi der derved bliver taget hensyn til større formuer ved tildeling af boligsikring og boligydelse, og det princip kan vi tilslutte os.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagene, at der formentlig spares 65 mill. kr. på boligsikring og 40 mill. kr. på boligydelse. Vores stilling til lovforslagene vil være helt

afhængig af, hvordan disse besparelser fremkommer. Hvis det sker på grund af, at større formuer regnes med i socialindkomsten, er det rimeligt. Hvis besparelsen sker ved, at mange mennesker med almindelige og lave indkomster får nedsat deres boligsikring og boligydelse, også selv om de ingen formue har, må vi i SF gå stærkt imod forslagene. Vi er bange for, at det sidste er tilfældet, og vi er derfor meget skeptiske over for disse lovforslag, men vi vil naturligvis gå ind i udvalgsarbejdet og prøve at få klarlagt forholdene gennem det, der sker dér.

Dræbye (RV):

Med hensyn til de generelle problemer og mulighederne vedrørende socialindkomsten har mit partis ordfører tidligere i aften givet udtryk for vores standpunkt. Jeg skal føje til, at vedrørende boligsikringen er vel specielt et af problemerne i forbindelse med indkomstbegrebet, hvad enten det er socialindkomst eller skattepligtig indkomst, sammenstødsproblemerne, hvor man kan komme op på, skal vi kalde det marginalskatteprocenter, som ligger over de lofter, der i øvrigt er i skattelovgivningen. Det er disse sammenstødsproblemer, som er de væsentlige, og dem vil vi også se på under udvalgsarbejdet.

Derudover er det karakteristiske for de lovforslag, vi behandler, at de ikke helt følger det indkomstbegreb, som ligger i socialindkomsten, idet der er en lidt anden beregningsmetode for det indkomstbegreb, der ligger i boligsikringslovgivningen. Vi synes nok, at det kunne være hensigtsmæssigt af administrative grunde og i øvrigt også for at opnå en vis gennemskuelse og ensartethed for folk, at man, når man beregnede ydelser, hvad enten det var boligsikring, ungdomsydelse, uddannelsesstøtte eller sociale ydelser af forskellig slags, arbejdede med det samme indkomstbegreb, og at man indrettede skalaerne, som man beregnede disse ydelser efter, efter et ensartet indkomstbegreb. Men det gør man altså ikke her, og det vanskeliggør om ikke andet så i hvert fald lovgivernes mulighed for at overskue, hvad det er, der sker. Det er måske også noget af det, der er medvirkende til, at man ind imellem er rendt ind i større sammenstødsproblemer på dette område, end rimeligt er.